

హవా మహల్

“ఏటి అరునాసెలం! యీ పొద్దింత బేగ్‌చేసినావు!?” అన్నాడు ఆరుముగం తను కూడా అరుణాచలం పక్కనే కూర్చుంటూ.

“ఎటుంది! ఆరుముగం! యండ మండిపోతుంది. అయిదు గంటలై నా యండ సురుకుమంటుంది. గాల్చేదు! అంచాత యాడున్నావోపే” అన్నాడు.

అరుణాచలం, ఆరుముగం స్నేహితులు. ఆరెల్లరిల క్రితం ఒకరి మొహం ఒకరికి తెలీదు. ఆ పూర్వో జరిగిన ఓ పెళ్ళి దగ్గర యిద్దరూ కల్సుకున్నారు. మర్నాడు సాయంత్రం మహాత్మా పార్కు దగ్గర మళ్ళీ కల్సుకున్నారు. ఆనాటి నుండి రోజూ సాయంత్రం ఐదు గంటలకు మహాత్మా పార్కు దగ్గరకు ఆరుముగం తన ఎనిమిదేళ్ళ కూతురు మల్లితోను, అరుణాచలం, తన పదేళ్ళ కొడుకు రంగడుతోను వచ్చి కల్సుకుంటున్నారు.

మహాత్మా పార్కుకి ఆ పూర్వో గొప్ప ప్రాముఖ్యత ఉంది. బహిరంగసభలూ సమావేశాలు తరుచు అక్కడే జరుగుతుంటాయి. దాని పక్కనే మరో రెండు పెద్ద పార్కులు, ఓ పిల్లల పార్కు వున్నాయి.

అటుపక్క మూడు సినిమా హాళ్లున్నాయి. దగ్గర్లో రెండు పెద్ద మైదానాలున్నాయి. వాటిలో సర్కసులూ ఎగ్జిబిషన్లు జరుగుతుంటాయి.

ఫర్లాంగు దూరంలో బస్సు స్టాండుంది. అర ఫర్లాంగులో గంటస్తంభం, పావు ఫర్లాంగులో పెద్ద బజారుంది. ఓ విధంగా ఆ ప్రదేశం ఆ పూరికి నైట్ ఎయిర్ సర్వీస్‌కి నాగపూర్ జంక్షన్ లాటిది. సాయంత్రమయేసరికి ఆ ప్రదేశం జనంతో బకిబకి, కిట కిట లాడుతుంది.

ఎటువంటి వార్తకైనా కాలక్షేపానికి అనువైన ప్రదేశం.

“....రేయ్ రంగా! దెబ్బల్లిగల్సుకోకుండా ఆడుకోండి” అంటూ కేకేసేడు

అరుణాచలం.

రంగడు మల్లి చేయి పట్టుకొని పిల్లల పార్కు వేపు పరిగెత్తేడు.

“సూడు అరునాసెలం! నామాటిని మీవోడ్చి డాకటేరు సదియించు! మా అల్లుడు డాకటేరు కావోల!” అన్నాడు ఆరుముగం. “ఏల్నాబం? వూర్ల యాది కిద్దరున్నారు. అంచాత వింజనీరు సదియిత్తే బావున్ను ఏలంటావు?”

“లగ్గవప్పుడు పైసా కట్టం అడగను అదేదో నువ్వే సూడ కూడదు” అన్నాడు అరుణాచలం నవ్వుతూ.

“రేతిరి మావోడితో వూసులాడుతూ మల్లిని మనువాడుతావేటన్నా! ఆడేటన్నాడను కున్నావ్?”

“నాకబ్బెంతరవేట్నెదు? లచ్చిమీ వోటేలు నాకొగ్గేమను అన్న!”

“ఏటేటి? లచ్చిమీ వోటేలే!” అంటూ ఆశ్చర్యపోయేడు ఆరుముగం.

అవును మరి ఆశ్చర్యపోడా? లక్ష్మీహోటలుకున్న పేరు రాబడి వూర్లో మరే హోటల్ కి లేదు. అందుక్కారణం రైలు దిగి వూర్లోకొచ్చే జనం లక్ష్మీహోటల్ మీదుగానే రావాలి. స్టేటు బ్యాంకు, దాని ఎదురుగా పెద్దాసుపత్రి, దాని పక్కనే పెద్ద పోస్టాఫీసు వీలన్నిటికీ ఎదర లక్ష్మీహోటల్. అంతే కాకుండా అర ఫర్లాంగులో ఎడా పెడా మూడు సినిమాహాళ్ళు. మరి లక్ష్మీ హోటల్ కున్న గిరాకీ మరే హోటల్ కుంటుంది?

“మూడోరాలయి యాకొత్తాల్లో బొమ్మ పిరాయించనేదేటి? పెజలు ఏటో అలా యిరగబడి సూస్తున్నారు.”

“సోసలవుతే వోరం దిరగదు. మరిది పైటింగు పిచ్చరు గందా! కబ్బు డేనుసులు ఎల్నారంటే ఏడాది లాగుద్ది”

“అట్టాటి బొమ్మ దియాలనుందేస్!”

“ఓరోరి ఆటిజోలెల్లమోక! ఎర్రిమొకమా! మసై పోతవు!”

“ఎవుడో వొత్తన్నాడు!” అన్నాడు అరుణాచలం.

ఆరుముగం ఎదురెండకు మోచేయి అడ్డంపెట్టి రోడ్డువైపు చూసేడు.

“ఆడా సీసి! పిసినారి నా కొడుకు. మిటాయి పాటలం ఆకులు కూడా నాకందీ పారీడు”

ఆ వస్తున్న వ్యక్తిని వారు ఆర్నెల్ల నుంచీ ఎరుగుదురు. అతను రోజూ సాయంత్రం పార్కుకి వస్తున్నప్పుడు గంట స్తంభం వద్ద మిఠాయి పాట్లం కొని తెచ్చుకుని పార్కులో కూర్చుని పాట్లం విప్పి, తిని, కట్టే ముందు ఆకులు ఎంత పరిశుభ్రంగా ఉన్నాయో, పారేసేటప్పుడు కూడా అంత సాపుగా చేసి పారేస్తాడు.

ఆరుముగానికి మనుషుల సైకాలజీ బాగా తెల్పు. మనిషిని చూడగానే వాడి నైజం చిటికెలో చెప్పేయగల్గు. అరుణాచలం కూడ మిత్రుడి సహవాసంతో ఈమధ్య మనుషుల్ని స్టడీ చెయ్యడం నేర్చుకుంటున్నాడు.

యింతలో ఓ యువకుడు బ్రీమ్ముగా తయారై విలాసంగా సిగరెట్ కాలుస్తూ

అమ్మాయిల వెంట వస్తున్నాడు.

“దరమ పెబువులు! సినబాబూ! అవిటోల్లం దరమం సెయ్యండి” అంటూ ఆరుముగం, అరుణాచలం గొంతెత్తి దీనంగా అరిచేరు, కుష్మరోగంతో మొండి తేరిన తమ చేతులు పైకెత్తి.

ఆ యువకుడు అణా బిళ్ల తీసి వాళ్ల ముందు విసిరేడు. అది వారిద్దరి ముందు పడి రోడ్డు మీదకు దొర్లింది.

“ఆ బాబు నాకేసి చూసి యేసినాడంటే నాకేసి యేసినాడని” యిద్దరూ రోడ్డు మధ్య తగువుకు దిగేరు. అరుణాచలం భూమ్మీదున్న అణా బిళ్ల చేత్తో నొక్కి వుంచేడు. ఆ చెయ్యి మీద తన పాదం నొక్కి వుంచేడు ఆరుముగం.

ఎదురుగా ఫర్మని పుల్స్పీడ్లో కొట్టుకొస్తూంది ఓ ఎమ్మీ లారీ. ఆ లారీ నుదురు మీద ‘డెమోక్రటిక్ లారీ సర్వీస్’ అని రాసి వుంది. లారీ పక్కలంట ఆలిండియా పెర్మిట్ అని ఓ పక్క, రెండో పక్క హరే రామ హరే రామ క్రిష్ణ క్రిష్ణ హరే హరే’ అని రాసుంది.

లారీవాడు హారన్ కొడుతూనే వున్నాడు. కాని ఆ గాంధీ పార్కులో ఏ హారన్ ఏ బస్సుదో ఏ లారీదో ఎవరికీ తెలీదు. అంటే ఆ ఏరియాలో మోటారు మోతరికి విరామం వుండదు.... క్రేష్....!

అరుణాచలం, ఆరుముగం ముష్టి అణా కోసం ప్రాణాలను అంకితం చేసేరు. అణా బిళ్ల మాత్రం చూస్తూ నా తడాఖా అంటూ రోడ్డు మీద తళతళ మెరుస్తూంది. దాన్ని ఎత్తిన వాళ్ళను అది ఎత్తుతుందిట.

‘కథాంజలి’ జూలై 1952